

der følger af, at man er statsborger i dette land og skal kunne svare for sig, når man anklages for retten. Derfor synes jeg, det skal siges ved denne lejlighed, at det ikke blot er et slag mod retssikkerheden, men også mod det danske statsborgerskab og dermed i virkeligheden et kraftigt slag mod den grundlov, der vil blive fejret i morgen under udfoldelse af alskens fraser.

Som dette lovforslag viser, har man allerede sat noget over styr, som faktisk burde være uopgiveligt. Vi siger klart nej til lovforslaget som helhed, og jeg ville ønske, at alle ville gøre det, netop i respekt for den grundlov, vi skal fejre i morgen.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Der har været rejst megen kritik af dette lovforslag i forbindelse med den lange sagsbehandling, som også har en forhistorie i Europaudvalget, men jeg føler trang til at tage ordet ved denne tredje behandling, netop for at sige, at der er mange gode grunde til at stemme for lovforslaget.

Det Radikale Venstre stemmer for lovforslaget, fordi vi synes, det er rigtigt, at personer, som har begået eller er mistænkt for at have begået forbrydelser, bliver udleveret til det land, hvor forbrydelsen efterforskes. Det er jo sådan, at når man rejser på ferie i et andet land – det er måske især henvendt til fru Line Barfod, som sagde, at nu skal man kende lovgivningen i 25 lande – og kommer til at begå en lovovertrædelse, er der ikke nogen kære mor, der kan forhindre en i at blive retsforfulgt det pågældende sted. Man er selvfølgelig nødt til at erkende, at alle, der rejser i de europæiske lande og i alle lande i verden i øvrigt, er hjemfalden til straf, hvis de overtræder landets love.

Lovforslaget her handler om, at hvis en dansker, som er kommet hjem fra udlandet, er mistænkt for at have begået en lovovertrædelse i udlandet, kan vedkommende udleveres til det land, hvor forbrydelsen menes at være begået. Det synes jeg er et indlysende rigtigt princip, hvis der er tale om en kreds af lande, som har nogenlunde den samme retsopfattelse.

Der har været eksempler på, at vi her i Danmark har været meget interesseret i at få udleveret udenlandske lovovertrædere, som har begået lovovertrædelser i Danmark, til retsforfølgelse i

Danmark. Efter bankrøveriet i Århus, hvor der skete voldsomme begivenheder, kunne vi ikke få udleveret de mistænkte franske bankrøvere. Retssagen skulle foregå i Frankrig, og hele retshandlingen måtte flyttes til Frankrig, fordi de pågældende personer ikke kunne udleveres til Danmark.

Der er gode grunde til at foretage dette – det skal indrømmes – meget vidtgående skridt. Men det er et vigtigt skridt, og det er et fuldt betryggende skridt, synes vi i Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Elisabeth Arnold siger, at hvis man rejser til udlandet, skal man kende lovgivningen, og hvis man bliver taget på fersk gerning, risikerer man også at blive straffet. Ja, men forskellen er jo netop, at her vil man også kunne blive udleveret for noget, man har begået i sit eget land. Man vil kunne blive udleveret for at have begået noget her i Danmark, som formelt set er strafbart, men som der overhovedet ikke straffes for i Danmark, så der ikke bliver rejst nogen sag mod én, men alligevel kan man risikere at blive udleveret til et andet EU-land.

Problemet opstår selvfølgelig især i forbindelse med alt det, der samtidig er indført om terrorlovgivning osv. Nu kan man jo straffes, hvis man gør noget imod et lands magthavere, og med den udvikling, vi ser i Italien og andre steder, kan vi altså risikere, at danske statsborgere bliver udleveret til andre EU-lande for at have foretaget sig noget, vi her i Danmark opfatter som en væsentlig del af demokratiet, men som man i andre lande måske kunne finde på at opfatte som noget, der var rettet imod magthaverne, og man derfor kræver folk udleveret. Det er altså ikke kun folk, der rejser til udlandet, som bliver omfattet af arrestordren.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Elisabeth Arnold har ret i, at den sag, hvor en dansk politibetjent blev slået ihjel, var en ganske rædselsfuld sag. Men det, det drejer sig om med den europæiske arrestordre, er jo, at man kan sigtes for en forbrydelse, der har 1 års strafferamme eller 3 års strafferamme, hvis man ophæver kravet om dobbelt strafbarhed og går over i positivlisten, så det er jo en helt, helt anden type forbrydelser end den forbrydelse, fru Elisabeth Arnold talte om.